

→ POLIESPORTIU

ADRIÀ GASOL BÀSQUET →

CLARA AMAT ATLETISME →

← MÒNICA MESALLES GIMNÀSTICA

EMIGRACIÓ

UNIVERSITÀRIA

→ **CADA VEGADA SÓN MÉS ELS ESPORTISTES CATALANS QUE PROVEN L'AVENTURA ALS ESTATS UNITS PER COMPATIBILITZAR ELS ESTUDIS AMB LA SEVA DISCIPLINA**

Àngel Rigueira

→ “A mi em va salvar la vida”, assenyala Gonzalo ‘Talito’ Corrales, director d’AGM Sports, agència especialitzada a obrir el camí de les universitats nord-americanes als estudiants d’altres països, sobretot esportistes. Ell ho va guanyar tot de petit en el tennis a nivell mundial, però es va quedar en el salt a professionals.

Va trobar una sortida estudiant i competint a nivell universitari als EUA. “Llavors m’ho vaig fer

tot sol i em va ser molt complicat, d’inici no vaig prendre la decisió més adient”. Forat ara cobert. “Nosaltres assessorem en funció de l’objectiu acadèmic, l’aspecte esportiu, la disponibilitat financera i la inquietud social”, explica, afegint que “és molt important acabar en el centre més idoni segons les circumstàncies de cadascú. I això moltes vegades no coincideix amb el nom d’una de les universitats més grans o conegudes”.

És un mercat de 1.900 universitats, el cost de les quals es mou

entre els 20.000 i els 60.000 dòlars, al voltant dels 15.500 i els 46.000 euros per any. “Inclou el curs, els llibres, la residència i totes les facilitats esportives”, explica Corrales. “I està el poder aconseguir una beca esportiva. Segons el nivell que tinguis serà més fàcil o més difícil i sabent triar quina és la universitat que té l’opció de becar-te. Si no pots competir en la màxima categoria, la NCAA I, pots provar en la II i assolir els objectius establerts”.

Només en l’àmbit NCAA, en les

seves diferents categories, competeixen més de 450.000 esportistes. “I allà et valoren molt. Si ets un ‘crack’, perfecte, però si no, també et sents part de la comunitat. Tothom valora molt el doble esforç que fas d’estudiar i competir. Es respecta molt el teu treball”.

I els tornejos universitaris “són una veritable bogeria. Són molt seguits i hi ha un orgull personal i col·lectiu de formar part i defensar la teva universitat”, afegeix Corrales, que coneix molt bé el cas de l’Anni Espar, medalla de plata a Londres 2012 amb la selecció espanyola de waterpolo.

Ha decidit anarse’n a la USC, la Southern California, una de les ‘top’ a nivell acadèmic i esportiu. “Té una beca completa que co-

breix tot perquè a la seva qualitat esportiva afegeix la d’excel·lent estudiant”, diu Corrales. En l’altra banda, l’Adrià, el petit dels Gasol, que ha anat a UCLA, una de les grans. “No resulta fàcil entrar en aquesta universitat gràcies al bàsquet, però és un cas diferent, amb connotacions molt específiques”.

Espar i Gasol són dos cognoms de l’elit, però “són molts els campions d’Espanya o promeses del seu esport que s’estan animant a l’aventura americana. Cada vegada més”, assenyala Corrales. “Nosaltres tindrem al voltant de 100 estudiants durant 2013”.

Explica que “funciona molt el bocaorella. Els qui ho proven vénen encantats i expliquen les seves experiències quan tornen de

← ANNI ESPAR WATERPOLO

DAVID MORAGO GOLF →

EDUARD GALDEANO NATACIÓ →

QUIM COTANO ATLETISME →

← LÍDIA GÓMEZ ATLETISME

vacances i empaiten coneguts. Hi ha un clar efecte dominó. Esportistes d'un segon nivell troben ajudes per estudiar i seguir jugant. La situació de crisi econòmica convi- da també a buscar nous camins. Cada vegada són més els que volen provar. De fet, alguns ja volen començar a nivell de 'high-

L'esport pot ser la via per a una beca per cobrir el cost, que va dels 15.500 als 46.000 euros

school". A més, subratlla Corrales, "amb els retalls actuals, crec que cada vegada seran més els 'cracks' dels que es diuen esports minoritaris els que intentaran aquesta via perquè podran gaudir d'una beca". A vegades, segons la disciplina, resulta més fàcil per a

les dones, ja que la paritat és absoluta i només l'equip de futbol americà, per exemple, ja cobreix moltes places masculines.

AGM Sports ha tingut o té a la seva cartera, a més de l'Anni Epar, catalans com l'ex olímpica en gimnàstica artística Mònica Mesalles –"es decidí després dels Jocs, amb una edat més avançada del que és habitual, però hi va trobar el seu lloc–, les promeses del golf Pep Anglès o David Morago, la perxista Clara Amat o els també atletes Lúdia Gómez i Quim Cotano, que han destacat com juvenils, el nedador Eduard Galdeano, amb títols estatals en el seu historial, o la futbolista Aina Torres.

Cada esportista fa les seves peticions d'admissió, que s'han de correspondre amb les necessitats de les universitats. "I cal tenir el SAT (la selectivitat d'allà) i ajuda el TOEFL, que assegura un nivell bo d'anglès. Val la pena, allà no tens problemes per compatibilitzar esport i educació. Tot està coordinat", puntualitza 'Talito' ●

Un bressol de campions olímpics

Segons 'College 360', revista especialitzada en esport universitari, van ser 282 les medalles aconseguides en els Jocs de Londres 2012 per esportistes amb experiència a les universitats nord-americanes. 136 d'or. I simulant un medaller inclouen les universitats en el de països dels últims Jocs. La Southern California, la plata d'Anni Epar inclosa, seria l'onzena potència mundial amb 25 medalles, 12 d'or. La de Florida seria quinzena amb 17 podis, els mateixos assolits per la delegació espanyola, i empatada amb Berkeley. És un orgull per cada centre, que mostra imatges dels seus campions a nivell públic, com la d'Anni Epar a la USC ●

Les llums, a càrrec de Kim Basinger

☉ **L'actriu, exemple que les donacions són una font d'ingrés molt important per a les universitats USA**

A. Rigueira

→ Gonzalo 'Talito' Corrales, director i fundador d'AGM Sports, té un maó amb el seu nom al centre tennístic de Georgia, universitat en què va ser sotscampió de la NCAA fent equip amb el germà d'Andy Roddick. "Es va creuar en el nostre camí l'Stanford dels germans Bryan". Però el seu espai en el complex no es deu a la fita esportiva, sinó a una contribució econòmica.

"I cada mes rebo el butlletí de la universitat i sempre apareix el tema de la possibilitat de col·laborar amb diners", explica l'extennista, natural d'Oscà i que es va formar a Catalunya. "I és que –explica– les donacions privades són una font d'ingressos molt important per als centres universitaris. Suposen uns beneficis fiscals importants, però també un camí per tenir una bona reputació social".

Cada edifici, cada instal·lació té el seu propi mecenes particular. "Les donacions poden ser milionàries. Gent que ha guanyat molts diners o famílies milionàries fan aportacions importants a les universitats en què s'han format acadèmicament. Reforça el seu estatus personal i ajuda a nivell de negoci perquè quant més forta sigui la universitat en què va estudiar, millor és la seva carta de presentació", diu Gonzalo Corrales.

I explica una anècdota que és un bon exemple de l'empremta que deixa la trajectòria personal en la universitat. La il·luminació del centre de tennis de Georgia va córrer a càrrec de l'actriu Kim Basinger. Una placa dóna fe d'aquesta contribució econòmica. "No és que la Kim fos jugadora, ni molt menys. Però va voler recordar amb orgull que ella va ser part de l'equip actuant com a aplegapilotes".

A més, "les grans universitats atrauen importants patrocinadors comercials, especialment amb els seus equips de futbol americà i bàsquet. Un bon equip de futbol americà pot nodrir la resta d'esports del centre. I no oblidem que els estadis tenen capacitats de 100.000 persones" ●

La NCAA, una bogeria a Estats Units. Final universitària 2012 de bàsquet a Nova Orleans